

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. E. Baranovej v právnej veci žalobkyne: **Mgr. E. P.**, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 47110/2005-1409 zo dňa 27. decembra 2005, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 91/2006-33 zo dňa 12. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 91/2006-33 zo dňa 12. septembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 2 S 91/2006-33 zo dňa 12. septembra 2007 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobkyne v časti o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 47110/2005 zo dňa 27. decembra 2005 a vo zvyšnej časti konanie zastavil; žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania. Napadnutým rozhodnutím žalovaného č. 47110/2005-1409 zo dňa 27. decembra 2005 bolo potvrdené rozhodnutie Colného úradu v Bratislave ako prvostupňového správneho orgánu č. RCÚ 3/2005 zo dňa 21. novembra 2005 o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru colníčky a jej odvolanie bolo zamietnuté.

Krajský súd považoval napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného za konformný so zákonom. Uviedol, že prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný boli v konaní o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru colníčky viazaní právoplatným rozhodnutím o jej služobnom hodnotení podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. c/ zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon o štátnej službe colníkov). Citované ustanovenie nedáva oprávnenému orgánu priestor na úvahu o tom, či colníka, ktorý pri služobnom hodnotení bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, prepustiť zo služobného pomeru alebo nie. Preto, ak správny orgán prvého stupňa, súc viazaný predmetným služobným hodnotením žalobkyne, rozhodol o jej prepustení zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe colníkov, postupoval zákonným spôsobom. Na rozhodujúcej právnej skutočnosti, že v konaní o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru colníčky správne orgány s ohľadom na služobné hodnotenie žalobkyne nemali inú možnosť ako prijať žalobou napadnuté rozhodnutie, nič nemenia ani žalobkyňou namietané procesné pochybenia konajúcich správnych orgánov, pretože tieto nemohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd ďalej uviedol, že služobné hodnotenie žalobkyne, ktoré bolo podkladom pre napadnuté rozhodnutie žalovaného, prebehlo v súlade s ustanovením § 27 a § 28 zákona o štátnej službe colníkov, bolo vykonané oprávnenou osobou, zo zákonom vymedzených hľadísk a z formálnej stránky predpísaným spôsobom. Žalobkyňa s ním bola riadne oboznámená a využila aj právo podať proti nemu opravný prostriedok. Keďže odvolanie žalobkyne proti služobnému hodnoteniu bolo odvolacím orgánom zamietnuté a napadnuté služobné hodnotenie bolo potvrdené, bolo potrebné považovať záver služobného hodnotenia za otázku, o ktorej bolo už právoplatne rozhodnuté (§ 227a zákona o štátnej službe colníkov).

Zastavenie konania v časti, v ktorej žalobkyňa napádala rozhodnutie riaditeľa Colného úradu v Bratislave zo dňa 15. novembra 2005, ktorým bolo potvrdené služobné hodnotenie žalobkyne ako nespôsobilej vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, a v časti uplatnených platových nárokov, krajský súd odôvodnil späťvzatím zo strany žalobkyne (na pojednávaní pred Krajským súdom v Bratislave dňa 12.09.2007). Vychádzajúc z uvedenej právnej skutočnosti krajský súd postupom podľa ustanovenia § 96 ods. 1 v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku v týchto častiach konanie zastavil. Na margo preskúmania právoplatného služobného hodnotenia krajský súd uviedol, že bol daný aj iný dôvod na zastavenie konania – oneskorené podanie žaloby. Napadnuté právoplatné služobné hodnotenie bolo žalobkyňi doručené dňa 16. novembra 2005. Týmto dňom začala plynúť dvojmesačná lehota na podanie žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a uplynula dňa 16. januára 2006. Keďže žalobkyňa podala žalobu až 3. marca 2006, išlo o oneskorené podanie žaloby a bol by na mieste postup podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobkyňa podala proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadala preskúmať zákonnosť postupu Colného úradu v Bratislave. Na odvolacom pojednávaní zmenila odvolací petit tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu navrhla zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že na pojednávaní dňa 12.09.2007 požiadala krajský súd, aby rozhodnutie Colného úradu v Bratislave o jej služobnom hodnotení zastavil. Uviedla, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, pretože podľa § 27 zákona o štátnej službe colníkov je služobné hodnotenie základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru. Vychádzala pritom z článku publikovanom v Justičnej revue č. 10/2002 na s. 1120-1123 (Kováčová, E.: K otázkam skončenia služobného pomeru prepustením), podľa ktorého z hľadiska súdneho konania o preskúmaní zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov sa služobné hodnotenie považuje za rozhodnutie deklaratívneho charakteru. Samo osebe nezakladá, nemení ani nezrušuje oprávnenie alebo povinnosti colníka. Služobné hodnotenie je podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veciach služobného pomeru. Oprávnenia a povinnosti colníka sa zakladajú, menia a zrušujú až rozhodnutím, ku ktorému bolo služobné hodnotenie ako podklad použité. Preto nie sú splnené zákonné predpoklady k súdnemu preskúmvaniu služobného hodnotenia v osobitnom konaní (§ 248 Občianskeho súdneho poriadku).

Žalobkyňa pokladá odôvodnenie krajského súdu o oneskorenom podaní žaloby proti rozhodnutiu o služobnom hodnotení za nesprávne, pretože rozhodnutie vo veci prepustenia zo služobného pomeru nadobudlo právoplatnosť dňa 4. januára 2006 a lehota na preskúmanie uplynula dňom 4. marca 2006.

Žalobkyňa tiež namietala, že podľa ustanovenia § 245 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi i zákonnosť prv urobeného rozhodnutia, o ktoré sa preskúmvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné, a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný predpis. Za prv urobené rozhodnutie v zmysle citovaného ustanovenia žalobkyňa považuje práve právoplatné služobné hodnotenie. Žiada preto súd, aby preskúmal postup Colného úradu Bratislava pri vydávaní jej služobného hodnotenia (žalobkyňa tvrdí, že jej priama nadriadená od nej žiadala v rozpore so zákonom vydávať rozhodnutia aj po zákonnej lehote; rozhodnutie sa opiera o nedostatočne zistený skutkový stav).

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Podľa jeho názoru služobné hodnotenie a rozhodnutie o odvolaní proti služobnému hodnoteniu boli vydané v súlade so zákonom. Toto rozhodnutie je samostatne preskúmateľné súdom (§ 236 zákona o štátnej službe colníkov), a preto je vylúčený postup súdu podľa ustanovenia § 245 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Súhlasí s názorom krajského súdu,

že v tejto veci bola žaloba žalobkyne podaná oneskorene. Argumentácia žalobkyne v podanom odvolaní je sčasti nezrozumiteľná a sčasti si aj odporuje.

Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného reagovala podaním zo dňa 11.04.2008, v ktorom opätovne navrhla zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru služobné hodnotenie netvorí samostatný predmet súdneho preskúmvacieho konania, pretože je podkladom vo veciach služobného pomeru (§ 27 zákona o štátnej službe colníkov). Nepovažuje za pravdivé tvrdenie, že jej služobné hodnotenie bolo vydané v súlade so zákonom. Pred podaním žaloby na súd podala na svoju priamu nadriadenú sťažnosť v zmysle § 5 zákona o štátnej službe colníkov. Až po jej prepustení zo služobného pomeru a po upozornení prokurátora zo dňa 27.03.2006 o porušovaní zákona (priložené k žalobe zo dňa 07.04.2006) Colný úrad Bratislava pripustil, že konanie, ktoré v služobnom hodnotení jej priama nadriadená kvalifikovala ako neznalosť zákona, je porušením zákona. Podľa jej názoru možno konštatovať, že bolo porušené ustanovenie § 5a ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 27. mája 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 250ja ods. 2, § 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. 47110/2005-1409 vyplýva, že Colný úrad Bratislava podľa ustanovenia § 27 zákona o štátnej službe colníkov dňa 18. októbra 2005 služobne hodnotil colníčku – žalobkyňu. Zameril sa na znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby, znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol colník riadne oboznámený, výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy, plnenie povinností colníka alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny, splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu, spoľahlivosť colníka podľa § 14 ods. 1 písm. b), spôsobilosť colníka na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby (ods. 2). Žalobkyňa bola hodnotená negatívne. Podľa služobného hodnotenia nedostatočne ovládala colné predpisy a uplatňovanie predpisov v praxi nezodpovedalo absolventovi prvého stupňa vysokoškolského vzdelania právnického smeru. Písomnosti predkladané žalobkyňou k podpisu majú vážne nedostatky vo formuláciách. Rozhodnutia boli nezrozumiteľné, pojmový aparát vyplývajúci z právnych predpisov používala nepresne, úvahy v rozhodnutiach nemali nadväznosť (jeden odsek na druhý), nezistila dostatočne skutkový stav. Písomnosti bolo potrebné vracať jej na prepracovanie. Negatívne bola hodnotená aj z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy vo výkone štátnej služby. Vykonaniu služobného hodnotenia predchádzalo aj uloženie výčitky a písomného pokarhania

žalobkyni. Správanie žalobkyne bolo možné charakterizovať ako sociálne neprimerané až agresívne, neprispôsobivé s tendenciou ku konfliktnosti. V závere služobného hodnotenia bolo konštatované, že žalobkyňa nie je spôsobilá na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby. Žalobkyňa bola pôvodne prijatá do dočasnej štátnej služby na plnenie činnosti do funkcie hlavný colný referent, ktorá je určená na to, aby ju na prechodnú dobu vykonávali odborníci potrební na plnenie úloh štátnej služby. Keďže bola žalobkyňa hodnotená ako nespôsobilá na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby, nebolo možné ju preradiť na menej zodpovednú funkciu (nešlo by už o výkon odborných činností, na ktorých vykonávanie bola žalobkyňa prijatá do dočasnej štátnej služby). Rozhodnutie bolo žalobkyni doručené dňa 16. novembra 2005.

Rozhodnutím Colného úradu Bratislava č. 84157/2005-5200 zo dňa 15. novembra 2005 bolo služobné hodnotenie vedúcej právneho oddelenia Colného úradu Bratislava zo dňa 18. októbra 2005 potvrdené a odvolanie žalobkyne zamietnuté. V odôvodnení sa uvádza, že žalobkyňa odmietala rešpektovať pripomienky nadriadenej k predloženým písomnostiam a opätovne predkladala k podpisu písomnosti, ktoré nezodpovedali pripomienkam nadriadenej. Za takéto konanie jej bola dňa 11. júla 2005 uložená výčitka.

V odôvodnení rozhodnutia Colného úradu Bratislava č. 84157/2005-5200 zo dňa 15. novembra 2005 sa ďalej uvádza, že na pracovnej porade nadriadená žalobkyne chcela reagovať na jej list zo dňa 20. septembra 2005 (týkajúci sa rozhodovacej praxe colných úradov v prípadoch uplynutia lehôt na uloženie sankcie). Bez možnosti zaujať stanovisko k nej žalobkyňa pristúpila so zapnutým diktafónom v ruke s tým, že sa má vyjadriť pre potreby jej právnik. Potom, čo nadriadená odmietla hovoriť do diktafónu žalobkyne ako aj zaujať stanovisko k jej listu, žalobkyňa so slovami, že sa jej to teda netýka, svojvoľne opustila poradu oddelenia pred jej ukončením bez súhlasu nadriadenej. Uvedeným konaním sa žalobkyňa dopustila disciplinárneho previnenia, za čo jej bolo rozhodnutím vedúcej právneho oddelenia sp. zn. 71039/2005-5231/15012 zo dňa 4. októbra 2005 uložené písomné pokarhanie (rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní č. 73332/2/2005-5201).

Na základe uvedeného Colný úrad Bratislava podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 184 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov rozhodol o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru dňom doručenia rozhodnutia, t.j. 21. novembra 2005 (rozhodnutie č. RCÚ-3/2005 zo dňa 21.11.2005) z dôvodu hodnotenia žalobkyne za nespôsobilú vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Z oznámenia o vybavení protestu Okresnej prokuratúry Bratislava II č. Pd 2109/2005-14 zo dňa 6. marca 2006 vyplýva, že žalobkyňa podala podnet na Okresnú prokuratúru Bratislava II, v ktorom namietala nezákonnosť rozhodnutia Colného úradu Bratislava č. 32233/2005-5231 zo dňa 10. mája 2005 z dôvodu uplynutia

hmotnoprávnej lehoty na uloženie pokuty ako aj na samotné vydanie rozhodnutia (podľa názoru žalobkyne colný úrad nemal rozhodovať o tom, či bol colný delikt spáchaný, nakoľko uplynutím prekluzívnej hmotnoprávnej lehoty zaniklo právo aj na vydanie rozhodnutia v merite veci a konanie malo byť zastavené). Prokurátorka okresnej prokuratúry žalobkyni oznámila, že jej podnet odložila, pretože nezistila pochybenie v postupe Colného úradu Bratislava. Uviedla, že Colný zákon určuje iba lehotu, v ktorej možno zodpovednej osobe uložiť pokutu odo dňa zistenia, kedy táto osoba porušila alebo nespĺnila povinnosti v zmysle colných predpisov. Colný zákon ani Správny poriadok neurčujú lehotu na zánik zodpovednosti za spáchanie colného deliktu. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II sa nestotožnila s názorom žalobkyne, že zánikom hmotnoprávnej lehoty na uloženie pokuty zaniká aj právo na vydanie rozhodnutia v merite veci a začaté konanie je potrebné zastaviť podľa Správneho poriadku. K podnetu zároveň uviedla, že vo veci námietky porušenia procesnej lehoty na vydanie rozhodnutia podľa ustanovenia § 49 Správneho poriadku podá upozornenie prokurátora.

Z ďalšieho oznámenia o vybavení protestu Okresnej prokuratúry Bratislava II č. Pd 2110/2005-13 zo dňa 6. marca 2006 vyplýva, že žalobkyňa podala podnet na Okresnú prokuratúru Bratislava II, v ktorom namietala nezákonnosť rozhodnutia Colného úradu Bratislava č. 32518/2005-5231 zo dňa 10. mája 2005 z dôvodu uplynutia hmotnoprávnej lehoty na uloženie pokuty ako aj na samotné vydanie rozhodnutia. Podľa názoru žalobkyne, vyjadreného v podnete, colný úrad nemal rozhodovať o tom, či bol colný delikt spáchaný, nakoľko uplynutím prekluzívnej hmotnoprávnej lehoty zaniklo právo aj na vydanie rozhodnutia v merite veci a konanie malo byť zastavené. Prokurátorka okresnej prokuratúry aj v tejto veci žalobkyni oznámila, že jej podnet odložila, pretože nezistila pochybenie v postupe Colného úradu Bratislava. Uviedla, že Colný zákon určuje iba lehotu, v ktorej možno zodpovednej osobe uložiť pokutu odo dňa zistenia, kedy táto osoba porušila alebo nespĺnila povinnosti v zmysle colných predpisov. Colný zákon ani Správny poriadok neurčujú lehotu na zánik zodpovednosti za spáchanie colného deliktu. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II sa nestotožnila s názorom žalobkyne, že zánikom hmotnoprávnej lehoty na uloženie pokuty zaniká aj právo na vydanie rozhodnutia v merite veci a začaté konanie je potrebné zastaviť podľa Správneho poriadku. K podnetu zároveň uviedla, podobne ako v oznámení č. Pd 2109/05, že vo veci námietky porušenia procesnej lehoty na vydanie rozhodnutia podľa ustanovenia § 49 Správneho poriadku podá upozornenie prokurátora.

V predmetnej právnej veci bola kľúčovou otázkou, či služobné hodnotenie colníka ako také podlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, prípadne či ho možno preskúmať podľa ustanovenia § 245 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Služobné hodnotenie colníka je upravené v ustanoveniach § 27 až § 32 zákona o štátnej službe colníkov, v ktorých sú upravené podmienky vykonania služobného hodnotenia, náležitosti služobného hodnotenia, oznámenie služobného hodnotenia colníkovi ako aj vykonateľnosť služobného hodnotenia.

Služobné hodnotenie je inštitútom, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť colníka pre výkon služby. Vychádza z požiadavky, aby funkčné miesta v štátnej službe boli obsadené a úlohy zodpovedajúce určitému funkčnému miestu boli plnené príslušníkmi, ktorí majú na to najlepšie predpoklady. Pravidelnosť hodnotenia, ako aj možnosť vykonať ho kedykoľvek, ak taká potreba vyvstane, vypovedá, že sám zákon vychádza z toho, že spôsobilosť colníka nie je nemenným stavom, a že statickými nie sú ani podmienky, za ktorých treba úlohy plniť. Rozsah a charakter v hodnotiacich kritériách vypovedá, že postavenie colníka v organizačnej štruktúre a jeho posun v jej hierarchii aj v zmysle zníženia nie je závislé len od zistenia skutočností, nasvedčujúcich tomu, že sa pri výkone služby dopustil konania, ktoré má charakter disciplinárneho previnenia, či konania, ktoré vykazuje znaky deliktov vyššieho stupňa. Hodnotenie je zhrnutím sledovaných efektov, ktoré pri výkone služby v konkrétnom zaradení vykazoval, avšak jeho záver nie je výsledkom mechanického sčítania „plusov a mínusov“. Určujúcim môže a musí byť hoci len jeden nedostatok, ak v ňom ide o ukazovateľ, bez ktorého nemožno predpokladať, že colník na žiaducej úrovni môže vykonávať doterajšiu funkciu alebo funkciu nižšiu, či vyššiu (m.m. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽ 147/2002).

Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou. Generálna klauzula je zakotvená v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. V súlade s princípom generálnej klauzuly bola prijatá aj novela Občianskeho súdneho poriadku, ktorá v samostatnej piatej časti označenej „správne súdnictvo“ zakotvila procesnú úpravu postupu súdov pri prieskume rozhodnutí správnych orgánov a súčasne v ustanovení § 248 vylúčila z prieskumu niektoré rozhodnutia.

Z ustanovenia § 248 Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, aby rozhodnutie služobného orgánu o služobnom hodnotení colníka bolo vylúčené z prieskumu v správnom súdnictve. Preskúmanie služobného hodnotenia colníka súdom v správnom súdnictve nevyklučuje ani zákon o štátnej službe colníkov.

Služobné hodnotenie ako také je teda spôsobilým predmetom preskúmania súdom v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (porovnajzte napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 1 Sž-o-NS 22/2004, 4 Sž 147/2002). Môže vzniknúť situácia, kedy služobným hodnotením bolo zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov štátneho zamestnanca, ktoré však nemá za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, prípadne vydanie iného obdobného rozhodnutia. V takom prípade by mala byť podľa názoru žalobkyne vylúčená možnosť preskúmať takéto služobné hodnotenie štátneho zamestnanca súdom v správnom súdnictve. Toto tvrdenie však nie je akceptovateľné práve s ohľadom na generálnu klauzulu vyjadrenú v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe uvedených skutočností Krajský súd v Bratislave v časti napadnutého rozsudku, v ktorej zastavil konanie vo veci žaloby žalobkyne proti jej právoplatnému služobnému hodnoteniu z dôvodu späťvzatia tejto časti žaloby, postupoval dôvodne a v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a jeho ustanovením § 250d ods. 3. Súd bol viazaný dispozičným úkonom žalobkyne smerujúcim k späťvzatiu časti žaloby, ktorou žiadala preskúmať zákonnosť právoplatného služobného hodnotenia. Vychádzajúc z uvedeného sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal námietkou žalobkyne týkajúcou sa lehoty na podanie žaloby o preskúmanie tohto služobného hodnotenia.

Služobné hodnotenie je v zmysle ustanovenia § 27 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov zároveň podkladom pre rozhodovanie vo veciach služobného pomeru colníkov, t.j. zmeny alebo zániku služobného pomeru colníka (vznik služobného pomeru colníka sa v tomto špecifickom prípade neviaže na služobné hodnotenie úradu, v ktorom bude colník vykonávať štátnu službu, ale na splnenie kvalifikačných predpokladov podľa § 11 až § 13 zákona o štátnej službe colníkov).

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že sa v otázke preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru colníka zaoberal aj právoplatným služobným hodnotením v zmysle ustanovenia § 27 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov. Krajský súd uviedol, že hodnotenie prebehlo v súlade s ustanoveniami § 27 a § 28 zákona o štátnej službe colníkov, bolo vykonané oprávnenou osobou, zo zákonom vymedzených hľadísk a z formálneho hľadiska predpísaným spôsobom. Právoplatným rozhodnutím o služobnom hodnotení žalobkyne bol Colný úrad Bratislava viazaný v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 písm. c/ zákona o štátnej službe colníkov. Podľa názoru odvolacieho súdu správnosti služobného hodnotenia nasvedčujú aj oznámenia Okresnej prokuratúry Bratislava II č. Pd 2109/2005-14 zo dňa 6. marca 2006 a č. Pd 2110/2005-13 zo dňa 6. marca 2006, ktoré neakceptovali názor žalobkyne, že v konaní Colného úradu Bratislava došlo k porušeniu zákona (hmotnoprávna lehota na rozhodnutie o správnom delikte). Názor žalobkyne nemal oporu v zákone, pričom na svojom výklade zákonných ustanovení žalobkyňa stavia svoj úspech v konaní o preskúmaní služobného hodnotenia a následnom preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného o skončení jej

štátnozamestnaneckého pomeru colníka. Tento výklad právnych predpisov žalobkyne však podľa názoru žalovaného, jej bezprostrednej nadriadenej, okresnej prokuratúry, krajského súdu ako aj najvyššieho súdu je neakceptovateľný. Preto bol dôvodný záver služobného hodnotenia, že žalobkyňa nespĺňa odborné predpoklady na výkon štátnej služby colníčky. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na predchádzajúce disciplinárne opatrenia vo vzťahu k žalobkyňi – výčitka a písomné pokarhanie. To znamená, že neadekvátne správanie žalobkyne má dlhodobější charakter a nejde o jednorazové opatrenie vo forme negatívneho služobného hodnotenia, v ktorom žalobkyňa vidí dôsledok podanej sťažnosti proti jej nadriadenej podľa ustanovenia § 5a zákona o štátnej službe colníkov; práve naopak, je vyvrcholením už predchádzajúcich disciplinárnych opatrení voči žalobkyňi.

Odvolací súd pripúšťa, že v praxi sa môžu vyskytnúť prípady, kedy viaceré osoby môžu mať odlišný právny názor na výklad niektorých zákonných ustanovení a pojmov, je však vecou dotknutých osôb vysvetliť si tieto odlišné názory profesionálnou a etickou cestou s prihliadnutím na fakty a nie emotívne ako to bolo v prípade žalobkyne (napríklad nahrávanie jej nadriadenej bez jej súhlasu do diktafónu a keď sa predstavená odmietla do diktafónu vyjadriť, žalobkyňa bez uvedenia dôvodu a bez dovolenia opustila pracovnú poradu). Odvolací súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti ustanovenie čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorých štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon; výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov musí byť v súlade s Ústavou slovenskej republiky.

Nemožno opomenúť, že žalobkyňa bola v rozhodnom období štátnou zamestnankyňou v služobnom úrade colného úradu; vykonávala úlohy colnej správy v služobnom úrade. Preto sa aj na ňu vzťahovala povinnosť zakotvená v čl. 2 ods. 2 ako aj čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je služobné hodnotenie žalobkyne v súlade so zákonom o štátnej službe colníkov, nie je daný dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a nadobudlo právoplatnosť dňa 16. novembra 2005. Prvostupňový správny orgán ani žalovaný nemali inú možnosť ako v takomto prípade vydať rozhodnutie o skončení služobného pomeru colníčky podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. c/ zákona o štátnej službe colníkov, pretože bola hodnotená ako nespôsobilá vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Správne orgány pritom správne vychádzali z ustanovenia § 227a zákona o štátnej službe colníkov, pretože v konaní sa vyskytla otázka, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté a boli ňou viazané.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil v konaní a rozhodnutí krajského súdu žiadne vady, jeho konanie a rozhodnutie

je v súlade so zákonom o štátnej službe, Občianskym súdnym poriadkom. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 91/06-33 zo dňa 12. septembra 2007 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnej žalobkyni náhradu trov nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 27. mája 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová